

Els narcotraficants trien el País Valencià com a ruta alternativa

La connexió valenciana

La detenció de Rafael Palop, acusat de tràfic de drogues, va provocar l'esclat del cas Naseiro i va alertar l'opinió pública sobre l'augment del narcotràfic al País Valencià. Aeroports, turisme i tràfic marítim ofereixen una combinació que els *narcos* no podien deixar perdre.

La setmana passada eren detinguts a la localitat argentina de San Martín tres narcotraficants que pretenien transportar 280 quilos de cocaïna a bord del vaixell amb bandera liberiana Columbus Olinda. Investigacions posteriors determinaren que la destinació final de la droga era Sevilla i que l'entrada a la península s'anava a efectuar pel Port Autònom de València. El fet confirmava dues evidències: per una banda, que els narcotraficants han triat el País Valencià com a porta d'entrada per a les seues operacions, i per l'altra, que la cocaïna és ara la droga estrella.

Mentre l'any passat la policia va incautar uns seixanta quilos de cocaïna a la ciutat de València, en el que portem del 1991 ja se superen els 125, més del doble. Fonts policials confirmaren a EL TEMPS que: "és evident que la cocaïna és ara la droga més popular i on més rendibilitat poden extraure els narcotraficants perquè la demanda no para de créixer. Ells ho saben i nosaltres també, per això estan canviant els itineraris. Els anomenats vols calents estan molt vigilats. Fixa't que entre els *narcos* colombians s'han inventat un nou itinerari: és Bogotá-Madrid-Carabanchel. Tot el litoral valencià és ideal per a ells. Tenim els aeroports de València i Alacant, el gran moviment turístic i els ports, que són totalment incontrolables".

Colòmbia apareix inevitablement quan parlem de tràfic de cocaïna. Mentre Perú i Bolívia cultiven la major part de la planta de coca i elaboren la pasta, els colombians en controlen el comerç. Per evitar sospites recorren al canvi d'identitat amb passaport fals de qualsevol altre país de Llatinoamèrica i donen diverses voltes abans d'arribar al punt de destinació. Les xarxes apareixen allà on hi haja un mercat. Les últimes investigacions permeten pensar que València i Alacant són llocs on els colombians han començat a esta-

blir-se. Per a la policia, "és evident que les màfies colombianes han estat en contacte amb grups d'ací i que comencen a organitzar-se. De moment és, sobretot, un lloc de pas".

Mentre que abans la ruta era de Madrid a València, ara la direcció s'ha invertit. "Quan el carregament supere els quatre quilos, és molt probable que no siga per a València", manifestà un dels inspectors encarregats de la lluita antidroga. Les partides capturades en l'últim any permeten pensar que el tràfic ha crescut d'una manera imparable i que l'efectivitat en la detenció dels responsables és més aviat escassa. El passat set de febrer, un carregament de 127 quilos de coca era descobert a l'interior d'un contenidor en un vaixell amarrat al moll del port d'Alacant. "Teníem una informació -comentà a EL TEMPS un dels inspectors que treballà en el cas- però no ens donà temps a fer cap investigació i per això no poguérem provar que cap dels mariners tinguera res a veure amb la droga. Tallarem la distribució però no descobrirem els implicats ni la destinació de la mercaderia. Periòdicament era important, però, quant a efectivitat policial, no ho era tant".

On sí que va tenir més èxit la brigada d'estupefaents va ser en la descoberta, el passat mes de març, d'una màquina utilitzada per a pasteuritzar sucs que amagava 114 quilos de cocaïna. Ramon Valderas, cap de la brigada d'estupefaents, comentava a EL TEMPS que "en aquest cas, la investigació havia començat un any abans, quan detinguerem uns *correus* que portaven tres quilos de cocaïna. Continuarem investigant i descobrirem que, des de la presó, un dels detinguts havia posat en marxa una altra operació on intervenien alguns colombians. Continuarem la vigilància i, quan els vam veure llogar un camió, tinguérem la certesa que esperaven un carregament més important. Anaren al port i després a un xalet situat enmig del camp, on, amb un gran soroll,

començaren a desmuntar la màquina. Aleshores procedírem a realitzar la detenció".

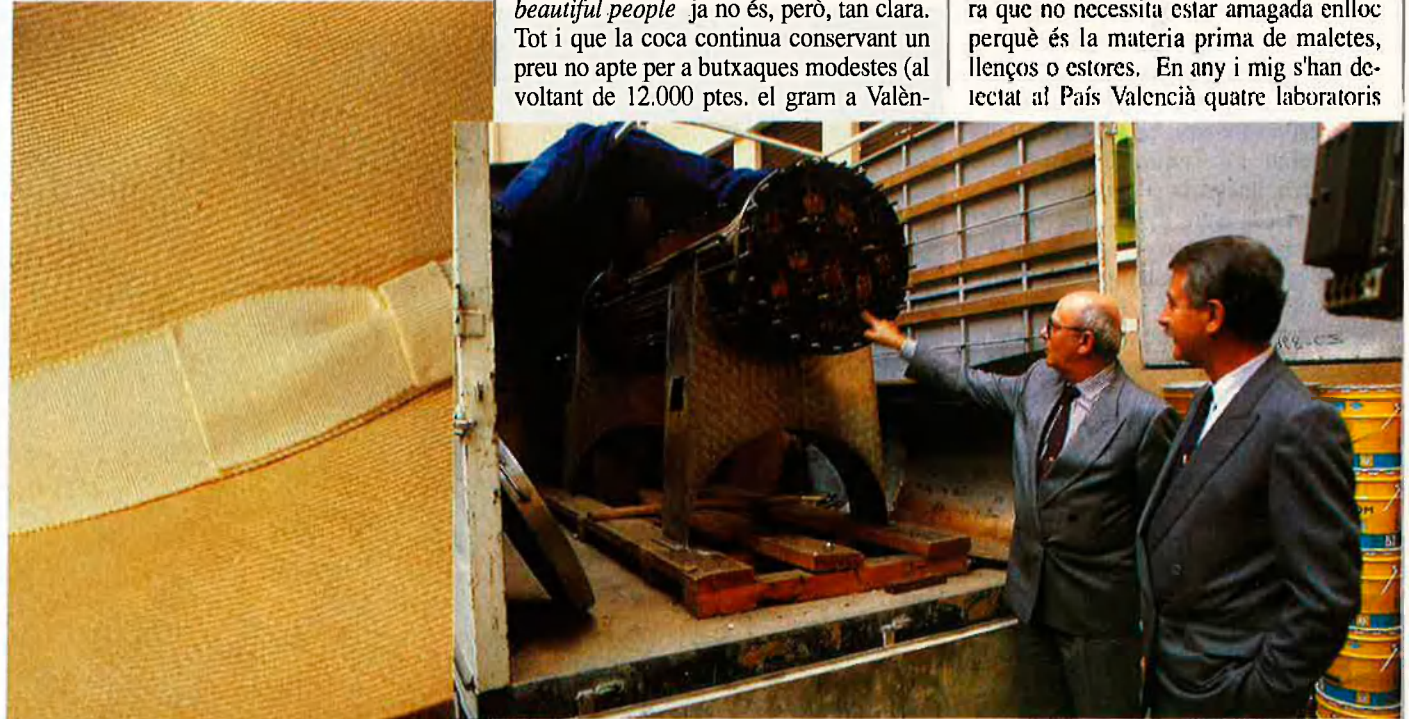
En aquest cas, el més important detectat fins ara a València, una de les implicades, la colombiana Gloria del Pilar Uribe, que residia des de feia set anys a la ciutat, era la propietària de dos petits comerços, una pizzeria i un saló de bellesa, que li servien per a blanquejar diners. *Pubs*, tendes de mobles i cases de fotografia, són alguns dels negocis que els *socis valencians* han utilitzat per donar als diners del narcotràfic una eixida legal. Aquests

diners, com que declaren IVA, apareixen com a ingressos corrents i són pràcticament impossibles de detectar.

No obstant això, els diners que genera el tràfic de coca són molts i, de vegades, són el motiu clau per a començar les investigacions. Ostentació i nivell de vida molt alt sense una justificació clara provoquen ràpidament les sospites policials. "Sobretot, comenten fonts policials, si es tracta de sud-americans que provenen de llocs amb un nivell de vida baix i que ací no treballen ni tenen cap activitat coneguda". L'associació de la cocaïna a la *beautiful people* ja no és, però, tan clara. Tot i que la coca continua conservant un preu no apte per a butxaques modestes (al voltant de 12.000 ptes. el gram a Valèn-

que es va introduir amb força i ara estem acabant el període que s'ha anomenat de *silenci clínic* i prompte n'apareixeran les conseqüències".

El fet real és que el mercat creix i que els narcotraficants preparen infraestructures cada vegada més grans. El País Valencià els ofereix unes bones condicions i una bona prova n'és la quantitat de laboratoris detectats fins al moment. La introducció de la pasta de coca en brut significa una major dificultat per a la seua detecció. La pasta pot ser el component que forme diversos objectes de tal manera que no necessita estar amagada enlloc perquè és la matèria prima de maletes, llenços o estores. En any i mig s'han detectat al País Valencià quatre laboratoris

El delegat del govern al País Valencià, Francisco Granados, indica el lloc de la màquina pasteuritzadora on anava amagada la cocaïna.

RAFA GIL

cia) els grups marginals que abans estaven enganxats a l'heroïna tracten de canviar de droga i s'incorporen al seu consum.

Cocaïna continua sent un sinònim de festa, de diversió i poc risc. No obstant això, els investigadors calculen que per al pròxim any començaran a donar-se els primers casos a l'estat espanyol de dependència psíquica, suïcidis i crisis violentes, elements que fins ara només anaven units a l'heroïna. "Fins que no arribem a un estat així —comenten membres de la brigada valenciana d'estupefaents— la demanda no cessarà. La gent ha associat heroïna a sida i això fa que el consum haja baixat molt; ara, pràcticament sols en consumeixen els addictes *de sempre*. Però la coca no té aquesta implicació i per això la demanda creix. Fa cinc anys

de transformació de pasta de coca i han estat detinguts vuit *cuiners*.

"La gran quantitat de zones turístiques, que a l'hivern estan pràcticament desertes, fan molt difícil detectar els laboratoris. —manifesten veus policials— Alguns grups venen ací a hivernar i es dediquen a transformar la pasta. Si normalment *tallen* la coca amb glocodulc o altres substàncies i enrebaixen la puresa del 90%, que és la que detectem en les grans partides, al 40%, que és la que té el que hi ha al carrer, per multiplicar beneficis, amb la pasta, el marge de guanys és molt major perquè resulta molt més barata".

Mentrestant, i malgrat les partides detectades, el preu no puja i trobar cocaïna a València continua sent molt senzill. El negoci, agrada a qui agrada, rutlla i això és imparabile.

Jordi Sebastià